

[Bjørn Poulsen.]

ne skal blive ved med at hælde penge ned i lommerne på de mennesker, som har råd til at spekulere i obligationer her i landet. Det kan ikke være rimeligt, at man bliver ved med at køre efter den samme gamle, meget, meget dårlige finansieringsmetode, som vi har herhjemme.

Hvis ikke man snart også fra socialdemokratiets side finder frem til, at vi ikke kan blive ved med det, så kan man ikke tillade sig at blive ved med at undre sig over, at vi andre gentager de krav, vi har til en ændret finansieringsform, især for det almennyttige byggeri. Vi vil ikke være med til så dårlige lovforslag, og der er ingen grund til, at I bliver ved med at undre jer over det.

Niels Helveg Petersen (RV):

De bemærkninger, jeg gjorde i første omgang til fru Kirsten Jacobsen vedrørende det offentlige forpligtelser, bygger selvsagt på de forudsætninger, der er lagt frem i forslaget. Vi kan jo i udvalget nærmere undersøge, om de forudsætninger holder. Det er jeg da klar til. Men jeg vil da gerne sige, at jeg var meget moderat i mit ordvalg. Jeg kunne have sagt, hvis jeg helt og holdent byggede på lovforslagets forudsætninger, at der oven i købet i de første år var besparelser for det offentlige i et af forslagene.

Wilhelm (VS):

Den socialdemokratiske ordfører søgte at opstille tingene på den måde, at der ikke var tale om at skære ned til 7.000 almennyttige boliger, der var tale om at sætte det op til 7.000.

Nu tror jeg nok, at de fleste, der har interesseret sig for boligpolitik og specielt for det almennyttige byggeris vilkår, kan huske, at en af de få ting, socialdemokratiet forsøgte at retfærdiggøre 1974-forliget med, var, at man nu havde garanteret 8.000 almennyttige boliger, og at man nu havde garanteret et årligt byggeri på 40.000 i alt. Så kommer man altså her og kan ikke få sine forligspartnere med – hvis man overhovedet selv har ønsket det, det ved jeg ikke – til at indfri løftet om de 8.000 almennyttige boliger. Man er kommet ned på under 6.000, og så bruger man det som påskud til at sige, når man nu laver en ny, rådden aftale om at skære ned til 7.000, at det ikke er en nedskæring, det er i virkeligheden en forøgelse. Vi kan med lige så stor ret vente, at socialdemokratiet kommer om et par måneder med en

eller anden dødssyg løsning, der siger 32.000 boliger totalt, og argumenterer sådan for den: det er ikke en nedskæring fra 40.000, nej, det er en forøgelse fra de 27.000–28.000, der ellers var udsigt til at få bygget. Der er meget, der tyder på det. Vi er på fjerde år, og der er ikke blevet bygget 40.000 boliger om året, og der er til dato heller ikke gjort noget som helst i den retning. Men ligefrem at vende tingene på hovedet og sige, at dette ikke er en nedskæring fra de 8.000, når man har brugt det som alibi for sit dårlige forlig, at man nu havde fået garanteret 8.000 boliger, det synes jeg ikke skal gå fuldstændig upåtalte hen.

Hr. Kaj Poulsen havde også en bemærkning om, at det var grebet ud af luften at tale om en huslejeeksplosion i 1979, fordi boligforliget som bekendt udløb i 1978, og så skulle det genforhandles. Ja, som bekendt udløber boligforliget i 1978, og det skal genforhandles, men sagen er jo, at man med februarforliget faktisk har foregrebet en del af de nye løsninger. Som bekendt har hele forligsindholdet om parcelhusbeskatningen, om grundskyldpromillerne osv. alene været motiveret med, at man var nødt til at strække den periode, boligforliget gjaldt, af hensyn til den indkomstpolitiske ramme, overenskomstperioden på de to år. Det gælder også disse ting, hr. Kaj Poulsen. Det er muligt, at man ikke har bemærket det, men i hvert fald står det der klart og tydeligt. Forleden læste jeg det ordret op fra forligsteksten, og det står såmænd også direkte i lovtæksten. Det står i lovforslaget § 1, nr. 11, den foreslåede § 4 a. Det allersidste punktum lyder ganske enkelt:

»Den 1. april 1979 nedtrappes rentesikringen til det oprindeligt forudsatte niveau.«

Det indgår i forligsaftalen, og nu indgår det også i lovtæksten, og for at der slet ikke skal være nogen tvivl, står det også i bemærkningerne, hvor man har lavet sit regneeksempel, sit alt for moderate regneeksempel. Der står i den sidste del af regneeksemplet: »Pr. 1. april 1979, hvor begrænsningen af rentesikringsaftrapningen efter forslaget ophører, skal der ske en yderligere nedsættelse på 27 kr. pr. m², hvorved rentesikringen er nedbragt til det efter de nu gældende regler forudsatte niveau.« Og så kommer man og siger, at det er unødigt at forskrække lejerne i det almennyttige byggeri. Det er det, I selv har lagt op til med forligsteksten! Jeg er ikke ude på at forskrække nogen, jeg er ude på at fortælle nogen, hvad der